

(Mt5,13-16) Tudjuk, hogy a hitünket soha – még rettenetes körülmények között sem – szabad megtagadnunk. Tekintsük annak a papnak és hívő nyájának a példáját, akiket a hit gyilkos ellenségei ejtettek rabul. Hacsak a pap meg nem tagadja a hitét, a híveit egyenként kínozzák halálra a szeme láttára. Mitévő legyen? Ezt a forgatókönyvet nem én találtam ki. Egy filmből vettem, mely a 17. században Japánban játszódik. Természetesen ez a pap sem tagadhatja meg a hitét még ilyen rendkívüli körülmények között sem, ám ezzel nem vétkezik-e a szeretet ellen? Vajon nem cselekszik-e önző módon a saját elvei szerint? Ami azt illeti, vajon Urunk nem önző-e, mikor ezt mondja: „Aki apját vagy anyját [fiát vagy lányát] jobban szereti, mint engem, nem méltó hozzám” (Mt10,37).

A mai evangéliumban Urunk ezt mondja: „Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg? Nem való egyébre, mint hogy kidobják, és az emberek eltapossák.” Egy hithirdető, aki megtagadja a hitét, akár a só íz nélkül, semmire sem jó. A só megóvja az ételt a romlástól. A hitünk meg megóvja a hívőket a pokol örökkévaló romlásától. Egyedül az Urunk életmentő halála nyerte meg számunkra a mennyországot. Senki más nem érheti el ezt. Ez az indíték sarkallta elsősorban a hithirdetőket, hogy mindent hátrahagyva messze földekre menjenek, az életük súlyos veszélyeztetésével. A szenvedésüket akár egyetlen lélek megmentése is érdemessé tette. Pokol nélkül a hithirdető és munkája értelmetlen – sőt Jézus maga is az. Minek az üdvözítő, ha nincs mitől megóvjon? Vedd el a pokol félelmét, és a hitehagyás elfogadható megoldásnak tűnik a filmben felvázolt erkölcsi kényszerhelyzetben. Tegyük vissza a poklot az egyenletbe, és a hittagadás képtelenség lesz.

Lehet, hogy az említett hívő vértanúk idelent rövid kínzás áldozatai lesznek, de ezáltal elkerülik az ennél sokkal nagyobb kínszenvedést odaát – melynek soha nincs vége. Valójában az ő vértanúságuk megfizethetetlen áldásnak számít, mert elnyeri számukra a mennyországnak túl nem szárnyalható koronáját. Ha az elképzelt papunk megtagadná a hitét – mint ahogyan teszik a filmben szereplő papok – a hívő nyájuk tagjai talán megússzák a kínzást idelent, de ezáltal elvesztik az evangélium világosságát, mely egyedül megóvná őket az örök kárhozattól. Ebben a nyomasztó filmben a hittagadó pap szerencsétlen választása csábítóbb, mivel úgy tűnik, hogy belül hívő maradt. Ám Jézus a mai evangéliumban ezt mondja: „Ti vagytok a föld világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtetni. S ha világot gyűjtanak, nem rejtik a véka alá, hanem a tartóra teszik, hogy mindenkinek világítson a házban. Ugyanígy a ti világosságotok is világítson az embereknek, hogy jótetteiteket látva dicsőítsék mennyei Atyátokat.” Ámen.

English / 2017 Sunday 05A

(Mt5:13-16) We know that we are never allowed to deny our faith – no matter how extreme the circumstances. Take the example of a priest and his faithful who are apprehended by murderous enemies of the faith! Unless the priest denies the faith his parishioners will be tortured to death one by one before his very eyes. What should he do? This scenario isn't my own invention. It was taken from the fictional script of a motion picture set in Japan of the 17 Century. Of course, this priest must not deny his faith even under these extreme circumstances but then isn't he sinning against charity? Isn't he being selfish according to his own principles? For that matter, isn't our Lord being selfish when He says, "Whoever loves father or mother [son or daughter] more than me is not worthy of me"? (Mt10:37)

In today's gospel, our Lord said, "You are the salt of the earth. But if salt loses its taste, with what can it be seasoned? It is no longer good for anything but to be thrown out and trampled underfoot." A missionary who has denied the faith, like salt without savor, is good for nothing. Salt keeps food from spoiling. Our faith in turn preserves those who believe in it from the eternal corruption of hell. Heaven was only won by the saving death of our Lord Jesus Christ. Nothing anyone else can do will ever attain it. This mindset is what inspired missionaries to leave everything behind in the first place and set out for distant lands at great peril to their own lives. Saving even one soul made all their suffering worthwhile. Without hell a missionary no longer makes any sense – nor does Jesus Himself. Why a savior, if there's nothing to be saved from? Take away the fear of hell and apostasy seems like an acceptable solution to the moral dilemma posed by the film. Put hell back into the

equation and apostasy becomes unthinkable.

The faithful martyrs in question might have to endure a brief torment here below, but they will thereby avoid a far greater torment hereafter – one that never ends. Indeed, their martyrdom counts as a priceless blessing because it earns for them an unsurpassable crown of glory in heaven. Were our hypothetical priest to deny the faith – as do the priests in the film – his faithful followers might be spared torments here below but they would thereby be denied the great light of the gospel – the only light that can save them from eternal torments. In this depressing film, the apostate priest's unfortunate choice is more inviting because he still seems to believe on the inside. But Jesus said in today's gospel, "You are the light of the world. A city set on a mountain cannot be hidden. Nor do they light a lamp and then put it under a bushel basket; it is set on a lampstand, where it gives light to all in the house. Just so, your light must shine before others, that they may see your good deeds and glorify your heavenly Father." Amen!